

No donava l'abast

Des de fa més d'un any una noia de l'Índia viu amb la meva mare. Li corresponien gairebé dos mesos de vacances i se n'anava durant aquest temps al seu país. Vaig buscar algú que la pogués substituir quan arribés el moment. Com que no vaig trobar ningú, vam decidir repartir aquest temps entre el meu germà i jo.

24/11/2010

La primera a anar-hi vaig ser jo. De seguida em vaig adonar que entre

atendre i fer les tasques ordinàries no em donava temps. Vaig començar a buscar algú que m'ajudés i, sobretot, que després es quedés quan jo era fora. Tasca gens fàcil en els mesos de juliol i agost.

Durant els quinze primers dies no vaig trobar ningú. Al cap d'aquests dies, em van donar una estampa de l'Encarnita i, com a ella li encomano tots els assumptes de l'atenció de la meva mare, li vaig dir que m'aconseguís una treballadora. Al cinquè dia de resar-li vaig aconseguir una persona estupenda, sense problemes d'horari, però que se n'havia d'anar al seu país el setembre, o el 15, o el 25 d'agost. Han passat les dues primeres dates sense que se li arreglés el viatge i se n'anirà quan hagi tornat l'altra persona, per poder quedar-se a casa.

Estic molt agraïda a l'Encarnita.

C.R.S.

Sant Cugat del Vallès (Barcelona)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/no-
donava-labast/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/no-donava-labast/) (04/08/2025)